

Egyesek az ultraliberalizmus és a globalizációellenesség összecsapását fogják látni ebben a történetben. Másokat a helyi és a globális közti sokrétű és szövevényes kapcsolat érdekel, a néha feszült, de mindig komplex viszony a közel és a távol között. A Mondavi-ügy nem pusztán a „gardarem lou larzac” (Larzacot nem adjuk – okcitan, dél-franciaországi dialektusban)*, vagy a „volem viure al pais” (a szülőföldünkön akarunk élni – okcitan, dél-franciaországi dialektusban)** remake-je. Lehetőséget ad arra is, hogy felhívjuk a figyelmet egy jelenségre, mely – elméletünk szerint – majd az elkövetkező években fejlődik ki: a helyi korporatizmusra. A történeten túl ez az ügy olyan különböző területek kérdéseire is válaszokat ad, mint a nemzetközi menedzsment és vállalkozás, a területfejlesztés és a politikatudomány. Ezenfelül, az aniane-i Mondavi-ügy rávilágít a vállalatok és a vállalatok működési helyét adó terület életének szoros egymásra épülésére. A fenntartható fejlődésnek ez az ára. Nem ellenezni kell, hanem megegyezni, nem elátkozni, hanem megpróbálni megérteni, hiszen a megértés már cselekvés.

* A Larzac fennsík a francia Középhegységben, ahol a hetvenes években a már meglevő katonai bázist a sokszorosára akarták bővíteni. A birkatenyésztő parasztok – együtt a baloldallal – addig tiltakoztak, míg a kormány visszakozik. Jelszavuk szimbólum a helyi hagyományokat békés úton megőrizni kívánók számára.

** Az autonómiát követelő militáns Partit Occitan jelszava, soraiba tartoznak az okcitan (más néven occitán) nyelvet és hagyományt őrzők, sok szólósgazda tagja is van.